

Sygn. akt IV P 114/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Ławnicy:	S. K. , M. A.
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2019 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko (...) Spółka z o.o. sp.k. w C.

o odszkodowanie

1. Oddala powództwo.
2. Nie obciąża powoda kosztami procesu.

Sygn. akt IV P 114/18

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł przeciwko (...) spółka z o.o. sp. k. w C. o zapłatę kwoty 13 770 zł z tytułu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 7.11.2018 r. gdy miał się stawić do pracy, podejmował próby wejścia do zakładu, które okazały się nieudane. Udał się do leczącego go lekarza psychiatry, który zapisał mu silne leki uspokajające. Zdaniem powoda oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę jest złożone z chwilą gdy doszło do adresata w taki sposób, że mógł się z nim zapoznać tj. jest w dniu odebrania przesyłki pocztowej 13.11.2018 r. Pracodawca 6.11.2018 r. podjął decyzję o ustaniu stosunku pracy, gdy powód był w okresie ochronnym i nie mógł rozwiązać umowy o pracę w trybie art. 53 § 1 pkt 1b k.p.

Pełnomocnik pozwanej spółki w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik podniósł, iż przeszkody uniemożliwiające powodowi wejście w dniu 07.11.2018 r. do zakładu pracy leżały po stronie psychiatrycznej.

Sąd ustalił co następuje :

Powód był zatrudniony w pozwanej spółce od 8.08.2017 r. do 13.11.2018 r. na stanowisku stolarza.

(dowód: akta osobowe powoda cz. C).

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim nieprzerwanie od 8.02.2018 r. do 8.08.2018 r.

(bezsporne).

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z 19.09.2018 r. przyznano powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od 9.08.2018 r. do 6.11.2018 r.

(dowód: decyzja (...) Oddział w S. k.29).

Powód nie stawiał się 7.11.2018 r. do pracy, udał się od leczącego go lekarza, który zapisał mu leki uspokajające. Z dokumentacji lekarskiej powoda wynika, iż był on na wizycie lekarskiej 7.11.2018 r., lekarz stwierdził, że powód ma zwolnienie lekarskie do 11.11.2018 r. i że chciał wrócić do pracy, żeby rozwiązać umowę i znaleźć nową pracę, bo nie może wejść do zakładu ponieważ czuje taki niepokój i lęk. Powodowi zapisano kolejne leki.

(dowód: dokumentacja leczenia k. 23).

Pozwana spółka 8.11.2018 r. wysłała pocztą pismo datowane na 7.11.2018 r. o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby trwającej dłużej od okresu pobierania zasiłku z tego tytułu art. 53 § 1 pkt. 1b k.p. Powód odebrał powyższe oświadczenie 13.11.2018 r.

(dowód: akta osobowe powoda cz. C).

Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z 2.01.2019 r. ustalił uprawnienia powoda do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy, licząc od daty ustania uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 73).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 53 § 1 p. 1 b kodeksu pracy pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące.

Warunkiem możliwości rozwiązania stosunku pracy w trybie przepisu art. 53 k.p. jest dalsza niezdolność pracownika do pracy z powodu choroby.

Prawo pracodawcy do rozwiązania umowy o pracę w powyższym trybie powstaje z upływem wskazanych w art. 53 k.p. okresów a kończy się z dniem stawienia się pracownika do pracy.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż okres pobierania wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego przez powoda trwał od 8.02.2018 r. do 8.08.2018 r. a pierwsze trzy miesiące świadczenia rehabilitacyjnego minęło 6.11.2018 r.

Więc okres ochronny pobierania wynagrodzenia za czas choroby, zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące minął w przypadku powoda w dniu 6.11.2018 r.

Powód 7.11.2018 r. i w dniach następnych nie stawiał się w pracy i jak wynika z wpisu w dokumentacji lekarskiej powoda z 7.11.2018 r. był nadal niezdolny do pracy a pracodawca doręczył powodowi pisemne oświadczenie o rozwiązaniu z powodu umowy o pracę w trybie art. 53 § 1 pkt. 1 b k.p. , 13.11.2018 r.

Stosownie do art. 61 § 1 zdanie pierwsze kodeksu cywilnego w związku z art. 300 kodeksu pracy oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu z pracownikiem umowy o pracę wywiera skutek prawny w momencie, w którym adresat tego oświadczenia woli (pracownik) mógł realnie zapoznać się z jego treścią (vide: II PK 242/16 - wyrok SN - Izba Pracy z 03-10-2017).

Zatem rozwiązanie stosunku pracy z powodem nastąpiło skutecznie w dniu 13.11.2018 r. tj. z chwilą doręczenia powodowi przesyłki pocztowej zawierającej oświadczenie woli pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 53 k.p.

Należy podkreślić, iż Lekarz Orzecznik ZUS uznał zasadność przedłużenia powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalsze cztery miesiące tj. od 7.11.2018 r.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego - Izby Pracy, (...) i Spraw Publicznych wyrażony w wyroku z 17 lipca 2009 r. 9I PK 39/2009 OSNP 2011/5-6 poz. 74, iż decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyznająca świadczenie rehabilitacyjne na wskazany okres nie wiąże sądu pracy co do tego, że niezdolność do pracy trwa przez cały okres, na który przyznano to świadczenie. Z decyzji tej wynika domniemanie takiej niezdolności, które może być obalone. Jeżeli więc przed upływem okresu, na który przyznano świadczenie rehabilitacyjne, pracownik odzyska zdolność do pracy i stawi się do niej, to obowiązuje zakaz rozwiązania umowy o pracę z art. 53 § 3 k.p.

W ocenie sądu w niniejszej sprawie powód nie obalił domniemania swojej niezdolności do pracy w dniach od 7.11. do 13.11.2018 r.

Przyczyną rozwiązania stosunku pracy powoda była więc niezdolność do pracy trwająca dłużej niż łączny okres pobierania wynagrodzenia za czas choroby, zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące.

Niezdolność do pracy pracownika po wyczerpaniu okresu pobierania wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego określonego w art. 53 k.p., oraz pierwszych trzech miesięcy świadczenia rehabilitacyjnego i niestawienie się do pracy uzasadnia rozwiązanie umowy o pracę w trybie powyższego przepisu.

Znamienne jest, iż powód nie stawiał się w gotowości do pracy od 7.11.2018 r. i nie złożył wniosku o urlop a według lekarza leczącego powoda miał zwolnienie L4 wystawione do 11.11.2018 r. i nie stawiał się do pracy ponieważ czuje taki niepokój i lęk.

Więc powód nie stawiał się do pracy w pozwanej spółce w celu jej świadczenia, nie wyraził gotowości jej podjęcia, nie twierdził też, że był zdolny do jej wykonywania ani nie powiadomił pracodawcy o odzyskaniu zdolności do pracy.

Niepowiadomienie pracodawcy o odzyskaniu zdolności do pracy przez pracownika powoduje, że pracodawca może rozwiązać stosunek pracy z powodu nieobecności trwającej dłużej niż okres zasiłkowy (zobacz: wyrok SN z 11.2.2005 r., OSP 2006. Nr 1, poz. 8 z glosą Z. Niedbały).

W sytuacji, gdy pracodawca ma uzasadnione przesłanki do przyjęcia, że pracownik jest nieobecny w pracy z powodu przedłużającej się niezdolności do pracy na skutek choroby, może zastosować tryb zwolnienia przewidziany w art. 53 § 1 pkt 1 k.p. (porównaj: wyrok Sądu Najwyższego z 20.10.2015 r. I PK 287/14).

W ocenie sądu oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę nie naruszało przepisów o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie przepisu art. 53 k.p., gdyż niezdolność do pracy powoda trwała dłużej niż okres pobierania z tytułu choroby wynagrodzenia i zasiłku chorobowego a pracodawca nie naruszył też wymogów formalnych przewidzianych w art. 30 k.p.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 56 k.p.. a contrario oddalił powództwo o odszkodowanie w całości.

O kosztach orzeczono stosownie do art. 102 k.p.c mając na uwadze, iż powód nie pracuje, choruje od bardzo długiego czasu.